

סדר הלימוד לשנה מעבדת כ"ה אדר א'

נח יש נפשות חלושות מאד שהם בבחינת ביצים ועליהם עקר התגברות הסטרא אחרא קלפת עמלק, כמו שכתוב: "ויזנב בך כל הנפשות", והצדיקי אמת עוסקים בכל דור לתקן גם הנפשות הללו, ובשביל זה עקר אריכת הגלות שהוא בשביל שיתקנו גם כל הנפשות החלושות. ואלו הנפשות כשזוכין לבוא לצדיקי אמת ולהתחיל להתתקן, בודאי צריכים שייעבר עליהם גיעות ויסורים ומרירות הרבה מאד בגוף ונפש וממון בכמה וכמה בחינות שונות, כמבאר במקום אחר:

ועקר טהרתם הוא שיתחזקו מאד ואל יתיאשו בעצמן לעולם, רק יקוו תמיד לישועה, כמו שנאמר: "אותך קויתי כל היום". כי באמת אי אפשר לשום אדם בכלל ובפרט לבוא אל התקוה הטובה כי אם על ידי צער ויסורין ומרירות גדול שזה בחינת מה שצריכין להתמרמר מאד על חרבן בית המקדש. והעקר על שאנו רחוקין כל כך בגלותנו מאבינו שבשמים. וכן כל אחד בפרט צריך להתמרמר מאד על גלות נפשו שהיא רחוקה כל כך מאביה שבשמים ובכל פעם מתגבר הרע ביותר שהיה אפשר לטעות ולומר, אבד נצחי ותוחלתי מה' חס ושלום. אבל צריך להתחזק מאד ולנחם את עצמו בכל פעם ולהיות בכלל אסירי התקוה שנאמר עליהם: "שובו לבצרון אסירי התקוה" "אסירי" דיקא כי צריך להיות נאסר ונקשר בהתקוה האמתית בתכלית ההתקשרות ולא יניח את תקותו לעולם, "כי חסדי ה' כי לא תמנו", והחסדים מתחדשים בכל בקר, על כן "טוב ויחיל ודמם לתשועת ה'". כי בודאי בהכרח שייעבר על כל אחד הרוצה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרכ"ו - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

להתקרב אל הקדשה באמת מרירות גדול בלי שעור, רק שהעקר
שיהיה חזק בתקנה דקדשה כנ"ל:

וזה מרמוז בפה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, על סימני ביצים
טהורים שאם שני ראשיהם כדים או חדים בודאי טמאים, כי זה
דרך הרשעים וכל הרחוקים מן האמת שכשנופל עליהם איזה
צער ויסורים, אינם מנחמים את עצמם כלל ואין מקוים לצאת
משם, כמו שכתוב: "לא יאמין שוב מני חשך", ונשארים שקועים
בדאגה ומרה שחרה גדולה ומיאשים את עצמם מהשם יתברך
לגמרי. ולפעמים להפך, כשיש להם איזה טוב אכילה ושתיה
וכיוצא, אזי ממלאים פיהם שחוק ועושים כל ימיהם כחגים ואינם
משימים לבם כלל אל האחרית. וזה בחינת: "שני ראשיהם כדים",
מרמוז על התגברות העצבות והאבלות שלהם שזה בחינת כד
כמבאר בפנים. או שני ראשיהם חדים מרמוז על השחוק והשמחה
שלהם, כאלו כל השמחה היא בזה העולם חם ושלום, ועל שמחה
כזו נאמר: "ולשמחה מה זו עושה", אבל הכשרים הם בבחינת:
'ראשו אחד כד ואחד חד', כי אצלם מקשר הצער והיסורין עם
התקנה והנחמה כי הם אסירי התקנה כנ"ל, כי יודעים שאי אפשר
לבוא לתכלית התקנה טובה כי אם על ידי יסורים. וכן בשעת
היסורין הם מחזקין ומחייין את עצמם בהתקנה ועל ידי זה זוכין
באמת לאחרית טוב. אך אפלו אם 'ראשו אחד כד ואחד חד' גם
כן אין לסמוך על זה לאכלן, כי לפעמים נמצא באפן כזה גם אצל
הרשעים שסובלין צער ומרירות גדול בשביל איזה תקנה מתאוות
עולם הזה, להשיג על ידי זה ממון או כבוד וכיוצא ובשעת
היסורין הם מנחמים את עצמם בפה שאחר כך ישיג על ידי זה
תאותו מעולם הזה. וצער כזה ותקנה כזאת היא בודאי לא טוב

מֵאַחַר שֶׁהַכֹּל בְּשִׁבִיל תְּאַוֶּת עוֹלָם הַזֶּה. עַל־כֵּן אֶפְלוּ רֵאשׁוֹ אֶחָד כֹּד
 וְאַחַר חֵד אֵין לְאֶכְלָן, עַד שִׁידַע שֶׁהוּא מִמִּין טָהוֹר, הֵינּוּ שֶׁהִצְעֵר
 וְהַתְקוּהָ הוּא רַק בְּשִׁבִיל תְּכִלִּית הַנְּצָחִי (הַלְכוֹת בִּיצִים הַלְכָה ה' אוֹת
 א"ב-ג):

נִט עֲנִין הַתְּחִיבֵנוּ לְהַתְחִיל בְּכָל פַּעַם בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם מִחֻדָּשׁ, וְעֵין
 יִרְאֶה וְעֲבוּדָה אוֹת נ"ה בּוֹשָׁה וְעִזּוֹת אוֹת ג] (עֵין בְּהַשְׁמָטוֹת):

ס כָּל הַבְּלוּלִים שֶׁל כָּל אָדָם שֶׁמֵתְאַוֶּה לְכָל הַתְּאַוֶּת וְאַף־עַל־פִּי־כֵן
 רוֹצֶה לִידַע וּלְהִבִין הַכֹּל בְּשִׁכְלוֹ הַמְּגֻשָּׁם, וּבְכָל פַּעַם קָשָׁה לוֹ כִּמְהָ
 קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַל הַצְּדִיקִים וְכוּ'. וְאַפְלוּ אִם קָשָׁה לוֹ
 קְשִׁיּוֹת עַל עֲצָמוֹ גַּם זֶה אֵינוֹ טוֹב, כִּי גַם זֶה מַעֲשֵׂי בַעַל־דָּבָר
 שֶׁמִּחֲלִישׁ דַּעְתּוֹ עַל־יְדֵי הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁקָּשָׁה לוֹ עַל עֲצָמוֹ, "אֵיךְ אֶתָּה
 רוֹצֶה לְהַתְפַּלֵּל בְּכוֹנָה וְהַתְלַהֲבוֹת, וְהֵלֵא בַשָּׁעָה הַקּוֹדֶמֶת עֲשִׂיתָ
 כָּךְ וְכָךְ" וְכוּ' וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּלוּלִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר. וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ
 מִזְהֻמַּת הַנְּחָשׁ שֶׁמִּבְּלָבַל דַּעַת הָאָדָם שֶׁרוֹצֶה לְהִבִין הַכֹּל. כִּי
 בְּאַמַּת אֵין אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל, וְאַפְלוּ שְׁלֵמַת הַמַּלְךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם,
 אָמַר: "כִּי בַעַר אָנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי", וְכֵן בְּתַהֲלִים אָמַר:
 "וְאַנִּי בַעַר וְלֹא אֲדַע בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ". מִכָּל שֶׁכֵּן אֶלֶף אֲלָפִים
 וְרַבֵּי רַבָּבוֹת קַל וְחֹמֶר אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים בְּפָרֵט בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ. וְהַכָּלֵל
 שֶׁאֵין הָאָדָם יוֹדַע כָּלֵל, רַק צָרִיךְ לְהַתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ
 בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם וְכָל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכִתְחָךְ עֲשֵׂה, וְאִז טוֹב
 לָךְ לְעוֹלָם וְסוּף כָּל סוּף תִּגִּיעַ לְתַכְלִית הַטּוֹב וְהַנְּצָחִי בְּזֶה וּבִבְּא
 (הַלְכוֹת בְּשָׁר בְּחָלָב, הַלְכָה ד' אוֹת י"ב):

סא כָּל הַרְדִּיפּוֹת וְהַתְּסָתוֹת וְהַתְּגָרוֹת שֶׁהֵיֶצֶר הָרַע וְחִילוֹתָיו
 מִתְּגָרִים בְּכָל אָדָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, הַכֹּל נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת קְלַפַּת
 לָבָן וְעֵשׂוֹ וּמְצָרִים וְאַרְבַּע מַלְכִּיּוֹת, שֶׁכָּלֵם עוֹמְדִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה' תרכ"ח - אמר מוהר"ש"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצד מצד רבנו יהיה תיקון רב"ל -
זוה"ק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

על כל אחד מישראל לכלותו חם ושלוש. ואין שום עצה להנצל מהם כי אם על ידי אמונה שלמה בהשם יתברך, שהוא בחינת התחדשות דקדושה בחינת חדשים לבקרים רבה אמונתך. הינו שידע האדם האמת לאמתו שאינו יודע כלל, כלל כלל לא. רק יתחזק את עצמו באמונה הקדושה שקבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים, ואל יבלבל אותו שום דבר שבעולם, כי אין אנו יודעים כלל רק כפי שהורו אותנו רבותינו וזכרונם לברכה. כי הם אמרו והם אמרו, הם אמרו שצריכין לשבר בתכלית השלמות כל התאוות שבעולם ואפלו מאיזה תנועה בעלמא, שאינה ברצון הבורא יתברך צריכין לברח ולהתרחק ממנה בתכלית הרחוק, כי הוא פוגם מאד בנפש הישראלי ובכל העולמות התלויים בו. והם אמרו שאפלו אם עבר האדם מה שעבר אפלו אם עבר האדם על כל התורה כלה אלפים פעמים רחמנא לצלן, אף על פי כן אין שום יאוש לעולם כלל וצריך להתחיל בכל פעם מחדש להתחזק בעבודת השם. כי השם יתברך מקבל תענוג ושעשועים מהגורוע שבגורועים, אדרבא, זהו עקר גדלתו יתברך פשהרחוקים מאד מתקרבים אליו ומודים בו יתברך ומתחזקים באמונה ומודים ומשבחים אותו יתברך, על חסדך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך שבכל עת וכו'. ועקר בריאת שמים וארץ היה רק בשביל זה שיתחיל האדם בכל פעם מראשית כאלו נולד היום וכאלו היום הוא ראשית התחלתו שזה בחינת: "בראשית ברא אלקים" וכו', "בראשית" דיקא בשביל בחינת ראשית הנ"ל. וכן עד עתה השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. והכל רק בשביל זה בשביל להתחדשות הנ"ל, שכל אחד ואחד כפי מדרגתו יתחיל בכל יום מחדש לכנס בעבודתו יתברך כנ"ל. וזה

בְּחִינַת עֲנִין מְצוֹת בְּכוֹרִים וְזוּי בְּכוֹרִים כְּמִבְּאֵר בְּפָנִים (שָׁם אֹת י"א):

סב בְּכָל יוֹם וְיוֹם שׁוֹלַח הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יְשׁוּעוֹת חֲדָשׁוֹת, לְהַצִּיל אֶת
 הָאָדָם מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא הַמְתַּגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם, וְזֶה בְּחִינַת:
 "בִּשְׂרוּ מִיוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ". וְכֵן בְּתַפְלַת שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה אוֹמְרִים:
 "וְעַל נְסִיךְ שְׁבַכָּל יוֹם עֲמָנוּ" וְכוּ' וְכִמְאֹמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה:
 'בְּכָל יוֹם וְיוֹם יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו וְאֵלְמָלֵא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא עוֹזְרוֹ' וְכוּ'. נִמְצָא שְׁבַכָּל יוֹם וְיוֹם נַעֲשִׂים עִם הָאָדָם עֲנִינִים
 חֲדָשִׁים לְגַמְרֵי וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ-וּמוֹשִׁיעוֹ בְּכָל יוֹם. עַל-כֵּן
 אֵין לְהָאָדָם לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל מִיוֹם לְחֻבְרוֹ, כִּי מִי יוֹדֵעַ כַּמָּה
 גְּדוּלָה הִישׁוּעָה הַחֲדָשָׁה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁלַח לוֹ הַיּוֹם, אִם יִזְכֶּה
 לְהַתְגַּבֵּר לְהַתְחִיל מִחֲדָשׁ (שָׁם אֹת י"ב):

סג מְבֹאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְהִיּוֹת עֹקֵשׁ גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת
 ה', וְזֶה הָעֲנִין שֶׁל הָעֹקֵשׁנוֹת הוּא הַתְּחִינָה נִפְלְאָ לְבָלִי לְפַל בְּשׁוֹם
 אִפֶּן בְּעוֹלָם. וְזֶה בְּחִינַת "לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלַג כִּי כָל בֵּיתָהּ
 לְבוֹשׁ שָׁנִים", וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה, 'אַל תִּקְרֵי שָׁנִים
 אֲלֵא שָׁנִים', "נִתּוֹן תִּתֵּן" "פְּתוּחַ תִּפְתָּח" "הַעֲנִק תִּעֲנִיק" וְכוּ', שְׁזֶה
 בְּחִינַת הָעֹקֵשׁנוֹת הַנִּ"ל שֶׁכָּל קִיּוֹם הַתּוֹרָה תָּלוּי בְּזֶה שִׁיתְחִיזֵק
 לְשָׁנוֹת וְלִכְפֹּל כָּל עֲבֹדָה טוֹבָה, אִזּוֹ לְמוֹד תּוֹרָה וְכוּ', שֶׁהַתְּחִיל
 לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ. שִׁיתְחִיזֵק בְּכָל פֶּעַם לְחֹזֵר וְלַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַדָּבָר
 שֶׁבִקְדָשָׁה אֶפְלוֹ אֶלְף פְּעָמִים אֶפְלוֹ אִם עָבַר עָלָיו מִה שֶׁעָבַר, כִּי זֶה
 עֶקֶר קִיּוֹם הַתּוֹרָה שֶׁצָּרִיכִין לְהִיּוֹת עֹקֵשׁ גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
 וְלַעֲשׂוֹת הַדָּבָר שֶׁבִקְדָשָׁה אֶפְלוֹ בְּדָרְךְ עֹקֵשׁנוֹת אֶפְלוֹ אֶלְפִים
 פְּעָמִים וְלְבָלִי לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, שֶׁהַבֶּעַל דָּבָר
 וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַלִּיצָנִים מִחֲלִישֵׁינ דַּעַתוֹ וְזֶהוּ עֶקֶר הַתְּחִינָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרל"ג צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ג"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

דְּקָדְשָׁהּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵינוֹ מִתְיָרָא מִגִּיהֶנָם שֶׁל שְׁלֹג. כִּי יֵשׁ גִּיהֶנָם
שֶׁל אֵשׁ וְגִיהֶנָם שֶׁל שְׁלֹג כְּמֵאמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, וְגִיהֶנָם
שֶׁל אֵשׁ מִגִּיעַ עַל שְׁנַת-חַיִּים לְדַבֵּר עֲבָרָה וְתֵאָוָה חֵם וְשָׁלוֹם, אֲבָל
גִּיהֶנָם שֶׁל שְׁלֹג הוּא עַל חֲלִישוֹתוֹ אַחֲר־כֵּךְ כְּשֶׁבָא לוֹ הַתְּעוּרָרוֹת
לְתִשׁוּבָה, כִּי 'הַכֹּל מִלְּאִים חֲרָטוֹת', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם
לְבִרְכָה. אֲבָל עַל-פִּי רַב עֶקֶר עֲכוּבוֹ מִתְּשׁוּבָה הוּא מִחֲמַת חֲלִישַׁת
הַדַּעַת, שֶׁנִּדְמָה לוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ עוֹד לָשׁוּב וְאֵינוֹ מוֹעִיל לוֹ עוֹד
תְּשׁוּבָה לְרַבּוֹי הָעוֹזְנוֹת הָעֲצוּמִים מְאֹד וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְיָאֵשׁ
לְגַמְרֵי מִלְּהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּפֶרֶט אֹתָן שֶׁהִתְחִילוּ כְּבָר קִצַּת
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם וְאַחֲר־כֵּךְ נִפְלוּ מִזֶּה, וְעֶקֶר הוּא מִחֲמַת חֲלִישוֹת
הַדַּעַת וְהַקְרִירוֹת שֶׁמִּפִּיל עֲלָיו הַבַּעַל דְּבָר וְעַל כֵּן עַל זֶה נִדּוּן
בְּקְרִירוֹת הָעֲצוּם וְהַמָּר שֶׁל גִּיהֶנָם שֶׁל שְׁלֹג, אֲבָל עַל-יְדֵי הָעֲזוֹת
דְּקָדְשָׁהּ וְהָעֲקֻשָׁנוֹת וְהַתְּחִיּוֹת הַנִּ"ל לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ
בְּשׁוּם אֶפֶן, רַק לְקַיֵּם וּלְחַזֵּר וּלְקַיֵּם קַיִּים הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת כָּל מֵה
שְׂיֻכַּל לְחַטֵּף בְּזֶה הַצֵּל עוֹבֵר כָּל יְמֵי חַיָּו אֶפְלוֹ אִם יַעֲבֹר עֲלָיו מָה
וְאֵינוֹ מַנִּיחַ לְקַרֵּר עֲצָמוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, מִתּוֹרָה וּמְצוּוֹת יְהִיָּה אִיךְ
שְׂיִהְיָה. עַל-יְדֵי-זֶה בּוֹדְאֵי לֹא יְהִיָּה נִדּוּן בְּגִיהֶנָם שֶׁל שְׁלֹג וְקְרִירוֹת,
וְזֶה: "לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג כִּי כָל בֵּיתָהּ לָבוֹשׁ שָׁנִים" כַּנִּ"ל (שָׁם
הִלְכָה ה' אֹת כ"ז כ"ט):

סד אַף-עַל-פִּי שְׂיָרֵד הָאָדָם כְּמוֹ שְׂיָרֵד חֵם וְשָׁלוֹם, אִם הוּא חָזַק
בְּרִצּוֹנוֹ וְהִשְׁתַּוְּקוּתוֹ אֶל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ יְכוּל לְעֲלוֹת עַל-יְדֵי
הִירִידָה דִּיקָא לְמָקוֹם גָּבוֹה מְאֹד שְׂוִיָּה בְּחִינַת 'יְרִידָה תַּכְלִית
הָעֲלִיָּה' עֵינֵי פָּנִים (הִלְכוֹת הַכָּשֵׁר פְּלִים הִלְכָה ד' אֹת כ"ב):

סה אֶפְלוֹ הַגְּרוּעַ שֶׁבְּגְרוּעִים יְהִיָּה מִי שְׂיִהְיָה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק
וּלְהִתְאַמֵּץ, לִיְחַל וּלְקוֹוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְבָלִי לְרַפּוֹת וּלְרִשָּׁל אֶת

הַרְצוֹן הַטוֹב לְעוֹלָם, וּבִדְאִי יִזְכֶּה לְפַעַל עַל-יַדֵּי־זֶה הַרְבֵּה טוֹבוֹת
 אֲמִתִּיּוֹת וְנִצְחִיּוֹת כַּאֲשֶׁר כָּבֵר פָּעְלוּ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים הַרְבֵּה
 עַל-יַדֵּי הָעֲזוֹת דְּקִדְשָׁה וְחִזּוּק הַרְצוֹן שְׁלָהֶם דְּקִדְשָׁה, שֶׁעַל-יַדֵּי־זֶה
 יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְזָכִינוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה וְכִיּוֹצֵא
 בְּזֶה הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת אֲמִתִּיּוֹת, שֶׁזָּכּוּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר עַל-יַדֵּי תִקְוָה
 הַרְצוֹן שְׁלָהֶם אֵל הַקְּדוֹשָׁה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ מִמֶּשׁ. וְעַל-יַדֵּי שְׁאֵנוּ
 זוֹכְרִין אֶת כָּל זֹאת בְּכָל פֶּעַם עַל-יַדֵּי־זֶה יֵשׁ לָנוּ כַּח גַּם עִתָּה לְחִזּוּק
 אֶת עֲצֻמְנוּ בַּתּוֹחֵלֶת וְהַתְּקוּהָ וְהַרְצוֹן דְּקִדְשָׁה עַד שֶׁנִּזְכֶּה עַל-יַדֵּי־זֶה
 לְשִׁבֹר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת וְלָבוֹא לְתַכְלִית הַטוֹב. וְזֶה: "חִזּוּקוֹ וַיֵּאמֶר
 לְבַבְכֶם כָּל הַמִּי־חַלִּים" "הַמִּי־חַלִּים" דִּיקָא שֶׁהוּא בְּחִינַת חִזּוּק הַרְצוֹן
 שְׁאֵף-עַל-פִּי שְׁזֶה יָמִים רַבִּים שְׁאִינוּ זוֹכֵה אֵל הַטוֹב אֲף-עַל-פִּי-כֵן
 הוּא מִי־חַל וּמְקוּהָ וּמְצַפֶּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' ^{ה'}
 מִשָּׁמַיִם וְזֶה כָּל הַמִּי־חַלִּים, כָּל דִּיקָא יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה כַּנִּ"ל (שָׁם אֹתוֹ
 כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט):

סו צְרִיכִין עֵז וְתַעֲצוּמוֹת וְהַתְּחִיּוֹת עֲצוּם מְאֹד בְּזֶה הָעוֹלָם מְסֻפֵּר
 יָמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ, לְעֵמֶד כְּנֶגֶד כָּל הַדְּחִיּוֹת וְכוּ', שֶׁהַבַּעַל דָּבָר רוֹצֵה
 לְהַדִּיחוֹ חַם וְשָׁלוֹם, בְּכָל עֵת. וְהַעֲקָר עַל-יַדֵּי הַסְּבָרוֹת שֶׁקָּר שָׁלוֹ
 עַל-יַדֵּי שְׁמִצִּיר הָאֹר לְהַפְּךָ חַם וְשָׁלוֹם, וְעַל-יַדֵּי־זֶה מְסִיתוֹ לְדַבֵּר
 עֲבָרָה חַם וְשָׁלוֹם, וְעוֹשֶׂה אֲצִלוֹ מֵאִסוּר הַתֵּר וּמַעֲבָרָה מְצוּהָ.
 וְאַחַר-כֵּן כְּשֶׁנִּכְשַׁל כָּבֵר הוּא בָּא עוֹד הַפֶּעַם וּמִתְלַבֵּשׁ עֲצוּמוֹ
 בְּמִצְוֹת וְרוֹצֵה לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם וּלְדַחֲוֹתוֹ לְגַמְרֵי חַם וְשָׁלוֹם, וְכָל
 זֶה וְכִיּוֹצֵא בּוֹ נִמְשָׁךְ מִהַקְּלִפָּה וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא, וְהַעֲקָר מְבַחֲיִנַת
 קְלִפַּת בְּלָעַם שְׁרוּצָה לְצִיר אֹר הַתּוֹרָה לְהַפְּךָ מִן הָאֱמֶת. וְעַל כֵּן
 צְרִיכִין עֵז וְהַתְּחִיּוֹת עֲצוּם נֶגְדוֹ בְּלֵי שְׁעוֹר, וְעַל זֶה נֶאֱמַר: "אֲשֶׁרִי
 אָדָם עֵז ל'וֹ ב'ךְ מ'סְלוֹת" וְכוּ', רָאִשֵׁי תִבּוֹת בְּלָע"ם כְּמִבְּאֵר בְּפָנִים

(הלכות יין נסך הלכה ד' אות כ"ח בסופו):

סו לפעמים נופל האדם מאד ונתרחק מהשם יתברך על ידי האמת, כי יודע באמת שפגם וקלקל מאד, וגם עתה הוא כמו שהוא ועל כן מתיאש בעצמו לגמרי, אבל באמת צריכין להתרחק מהאמת כזה וכו' (עין אמת אות כ"ז ועין שם עוד אות ל):

סח עצם גדלת רחמי וחסדיו יתברך הם עד אין סוף ואין תכלית ואי אפשר להשיג כלל עצם אמתת כונתו יתברך אפלו בתקף בעסו וחרון אפו חם ושלום, כי גם אז רצונו יתברך שנבקש ונתפלל לפניו וחיפץ להושיענו באמת ישועה שלמה. ועל כן גם אז צריכין להתחזק בתפלה ולהתחנן לפניו יתברך ולבטח ברב רחמי וחסדיו אשר אי אפשר להשיג כלל. וכמו שמצינו במשה רבנו, עליו השלום, לאחר חטא העגל ויאמר להשמידם חם ושלום, אז הבין משה לבלי להסתכל על פשטיות דבריו יתברך שנדמה כאלו חיפץ לבלותם חם ושלום. אבל באמת לאמתו אינו כן רק הכל כדי לזרוז שיתחזק בתפלה להמתיק הדינים והקטרוגים מעל ישראל. ועל כן התחזק משה אז בתפלה מאד עד שנתרצה השם יתברך למשה "וינחם ה' על הרעה" וכו', ואז למדו סדר התפלה וגלה לו שלש-עשרה מדות של רחמים. ושם גלה לו האמת לאמתו, שעצם אמתתו יתברך הוא רבוי רחמי וחסדיו לנצח, שאינו נפסק לעולם, שזה בחינת "אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת" וכו', הינו שזה עקר האמת של השם יתברך, שרחמי וחסדיו אינם כלים לעולם יהיה איך שיהיה, ותמיד מועיל תפלה ותחנונים וצעקה ושועה להשם יתברך, כי אחר כל הכעסים שמכעיסים אותו יתברך עדיו רחמי אמתתו אינם כלים לעולם ובכל דור ודור נמצאים צדיקים וכשרים שמתחזקים בתפלה

תמיד, ועל ידי זה הם ממתיקים כל הדינים שבְּעוֹלָם ומבטלים כל
 הגזרות רעות מישראל ומכניסים הַדַּעַת הַאֲמֵתִי בְּיִשְׂרָאֵל,
 לְהַתְּחִיזֵק בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים תָּמִיד. כִּי זֶהוּ עֵקֶר הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ כְּמוֹ
 שְׁכַת־טוֹב: "קָרוֹב ה' לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֲמֵת", וְכַתִּיב:
 "וְאֲנִי תַפְלֵתִי לָךְ וְכוּ' עֲנֵנִי בְּאֲמֵת יִשְׁעֶךָ" בְּאֲמֵת דִּיקָא כִּי אֲנִי
 מֵאֲמִין שְׁבִאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ גַּם עַתָּה אַחַר שְׁעֵשִׂיתִי מַה שְׁעֵשִׂיתִי
 וְעָבַר עָלַי מַה שְׁעָבַר, עֲדִין עֲדִין אַתָּה חָפִץ לְהוֹשִׁיעַנִי וְעַל כֵּן אֲנִי
 מַתְּחִיזֵק וּמַתְּפִיל, עֲנֵנִי בְּאֲמֵת יִשְׁעֶךָ, וְהִבֵּן הַיָּטִב הַיָּטִב כַּמָּה וְכַמָּה
 צָרִיכִין לְהַתְּחִיזֵק בְּתַפְלָה תָּמִיד יְהִיָּה אִיךְ שִׁיְהִיָּה (הַלְכוֹת רַבִּית הַלְכָּה
 ה' אֹת ל"ג):

סט כל המלחמות שבְּעוֹלָם מֵרַמְזִין הָעֵקֶר עַל מְלַחְמַת הַיִּצָּר הָרָע.
 כִּי אֲפִלוּ הַמְּלַחְמֹת שֵׁישׁ לְאַחַד בְּגַשְׁמִיּוֹת עִם שׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים הַכֹּל
 הוּא מְלַחְמֹת הַיִּצָּר הָרָע כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה, כְּשֵׁם
 שֵׁישׁ לְאָדָם צָרִים מְלַמְטָה כֶּךָ יֵשׁ לוֹ צָרִים לְמַעְלָה, וְעַל כֵּן עֵקֶר
 הַמְּלַחְמָה הִיא מְלַחְמַת הַיִּצָּר הָרָע. וְזֶה שֶׁהַזְּהִיר הַכֹּהֵן, קָדָם
 שְׁנַכְנְסוּ לְלֶחֶם מְלַחְמַת הַשֵּׁם לְנִצְחָה אֶת הָאוֹיְבִים וְהַסְטָרָא אַחֲרָא,
 שְׁמַסְבִּין אֶת הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֵם בְּחִינַת הָעֶכּוֹ"ם שְׁסָבִיב אֶרְץ־יִשְׂרָאֵל
 שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַמְּעַכְבִּים וְהַמוֹנְעִים מִדְּבָרִים שְׁבִקְדוּשָׁה. וְכִשְׁהָאָדָם
 נִכְנָס לְהִלָּחֵם עִמָּהֶם, אֲזִי נִתְעוֹרְרִין עָלָיו קְטָרוֹנִים גְּדוֹלִים וְרוֹצִים
 לְהַפִּיל אוֹתוֹ מֵעֲבוֹדָתוֹ לְגַמְרֵי חַס וְשָׁלוֹם, וְזֶהוּ עֵקֶר הַמְּלַחְמָה
 שְׁצָרִיךְ לְהַתְּחִיזֵק לְעַמֵּד עַל רַגְלָיו לְבַל יִפֹּל מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ חַס
 וְשָׁלוֹם, וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְנִצְחָה וּלְשִׁבְרָם וּלְבִטְלָם אֲבָל בְּמָה יְהִיָּה
 בְּטַחוּנוֹ חָזֵק שֶׁלֹּא יִפֹּל מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ חַס וְשָׁלוֹם, הָעֵקֶר הוּא רַק
 אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁכַּשְׁהוּא חָזֵק בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹדָאֵי אִין לוֹ
 לְהַתְּיָרָא מִשׁוּם מְלַחְמָה וְשׁוּם נְסִיּוֹן שְׁבִעוֹלָם. וְזֶה שֶׁאֲמַר לָהֶם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרל"ג
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הכֵּהֶן: "שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל, אַתֶּם קָרְבִים הַיּוֹם לַמַּלְחָמָה", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה, 'אַפְלוּ אֵין בְּכֶם זְכוּת אֵלֶּא מַה שְּׂאַתֶּם אֹמְרִים בְּכָל יוֹם שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאוּיִים לְנִצְחַת אֶת אוֹיְבֵיכֶם וְכוּ', הֵינּוּ כַּנִּל. כִּי בְזְכוּת "שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל" לְבַד, הֵינּוּ בְזְכוּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּזֶה לְבַד אַתֶּם יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב לַמַּלְחָמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. כִּי מֵאַחַר שְׂאַתֶּם חֲזָקִים בְּאֱמוּנָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ שׁוֹב אֵין לָכֶם לְהִתְיַרֵּא כָּלֵל מִשׁוֹם מַלְחָמָה שְׁבַעֲוֹלָם. וְזֶה "אַל יִרְךָ לְבַבְכֶם אֵל תִּירָאוּ וְאַל תִּעֲרָצוּ וְאַל תִּחַפְּזוּ מִפְּנֵיהֶם", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה, 'אַל תִּירָאוּ מִשְׁעֻטַּת סוּסִים וּמִשְׁפַּעַת הַקְּלָגְסִים וְקוֹל הַקְּרָנוֹת', הֵינּוּ עַנְיֵי תַכְסִּימֵי מַלְחָמָה שְׁעוֹשִׂים הַשׁוֹנְאִים לְהַפְחִיד וּלְאִים עַל שְׁכַנְגָדָם, וְכָל הַבְּחִינּוֹת הָאֵלוּ יֵשׁ בְּמַלְחָמַת הַיֵּצֵר הָרַע וְהוּא יְדוּעַ לְמִי שֶׁהִתְחִיל לְכַנֵּם קֶצֶת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם וּבְמַלְחָמַת הַיֵּצֵר הָרַע אֲפְלוּ אָדָם פָּשׁוּט לְגַמְרִי, כִּי דֶרֶךְ הַבַּעַל דָּבָר לְאִים וּלְהַפְחִיד עַל הָאָדָם מְאֹד מְאֹד וּלְהַכְבִּיד עָלָיו עִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ מְאֹד מְאֹד. וּמַחְמַת זֶה רַבִּים נִמְנָעִים מִלְּהִתְחִיל לְכַנֵּם בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ מַחְמַת הָאִיוּמִים וְהַכְּבִדוֹת הַלָּלוּ וְכִיּוֹצֵא בָהֶם וְזֶה בְּחִינַת 'שְׁעֻטַּת סוּסִים וְשְׁפַעַת קְלָגְסִים' וְכוּ'. אֲבָל הָעֶקֶר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׁלֵא יִפְחַד כָּלֵל, כְּמַבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר, שְׁבַעֲוֹלָם הִזֶּה הָאָדָם צָרִיךְ לְעֹבֵר עַל גֶּשֶׁר צָר מְאֹד, וְהָעֶקֶר הוּא שְׁלֵא יִתְפַּחַד הָאָדָם כָּלֵל:

וְעֶקֶר הַהִתְחַזְקוֹת לְעֹבֵר בְּשָׁלוֹם עַל גֶּשֶׁר הַצָּר בְּלִי פַחַד הוּא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כַּנִּל, בְּחִינַת "שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל", "אַתֶּם קָרְבִים הַיּוֹם לַמַּלְחָמָה", הֵינּוּ בְזְכוּת שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה אֲזִי שׁוֹב "אַל יִרְךָ לְבַבְכֶם וְכוּ' כִּי ה' אֱלֹקֵיכֶם הִתּוֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם" וְכוּ' בְּבְחִינַת: "ה' לִי לֹא אֵירָא", כִּי מֵאַחַר שְׂאַנִּי מֵאֲמִין

בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי "מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" וְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ עִמָּדֵי תָּמִיד, אֲזִי שׁוֹב "לֹא אֵירָא מָה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם", כִּי
 מֵאַחַר שֵׁשׁ לְהָאָדָם אַמוּנָה חֲזָקָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בּוֹדֵאֵי יַנְצִיחַ כָּל
 הַמְּלַחְמוֹת וְסוּף כָּל סוּף יָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת, בְּבַחֲיִנַת:
 "זֹאת אָשִׁיב אֵל לְבִי עַל כֵּן אֶזְחִיל", זֹאת הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת אַמוּנָה
 כְּמִבְּאֵר בְּפָנִים (הַלְכוּת גְּלוּת הַלְכָה ג' אֹת ט'):

ע מֵעַנְיֵן הַתִּרְת נְדָרִים עַל-יַדֵּי חֲרָטָה מְזִה יְכוּלִין לְהִבִּין עֵצֶם חֲסִדֵּי
 הַשֵּׁם עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית וְאֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. כִּי
 הַנְּדָרִים שְׁאָדָם נוֹדֵר וְאוֹסֵר עַל עֲצֻמוֹ אֵיזָה דְּבָר זֶהוּ בְּחִינַת גְּבוּהָה
 מְאֹד, שְׁעוֹלָה לְמָקוֹם הַנְּדָר שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמְּקִיפִין הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם
 שְׂרָשֵׁי הַתּוֹרָה כְּמִבְּאֵר בְּפָנִים, אֵךְ אֶף-עַל-פִּי שְׁנְדָרִים הֵם מְבַחֲיִנָה
 גְּבוּהָה כָּל כֶּךָ אֶף-עַל-פִּי-כֵן יְכוּלִין לְהַתִּירָם עַל-יַדֵּי חֲרָטָה
 שְׂמַת-חֵרֵט לְפָנֵי הַחֲכָם שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, כִּי עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה
 הוּא חֲרָטָה כִּי שָׁם בְּבַחֲיִנַת הַמְּקִיפִין הַנִּ"ל שָׁם הוּא בְּחִינַת:
 "תְּכֵלִית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא גִדַּע" וְשָׁם הַחֶסֶד עַד אֵין סוּף, וְיְכוּלִין
 לְהַתְּחַרֵּט וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה לְעוֹלָם יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה. כִּי בְּאַמֶּת עַנְיֵן
 הַתְּשׁוּבָה הוּא דְּבָר נִפְלָא וְהוּא לְמַעְלָה מִהַדְּעָת, לְמַעְלָה מִהַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה כְּבִיכּוֹל וְכְמִבְּאֵר בְּפָנִים, וְעַל כֵּן כַּח הַתְּשׁוּבָה אֵינוֹ נִפְסָק
 לְעוֹלָם בְּשׁוּם אִפְּן, וְאַפְּלוֹ מִי שְׂמַת-חֵיִל לְשׁוֹב וְנוֹפֵל חָם וְשָׁלוֹם מְזִה,
 וְאַפְּלוֹ אִם הַתְּחִיל כִּמָּה פְּעָמִים וּבְכָל פֶּעַם נִפֵּל אַחֲרֵי-כֵן לְמָה שְׁנִפֵּל
 כִּנ"ל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא צָרִיךְ לְהַתְּחִיזק לְהַתְּחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ,
 כִּי כַּח הַתְּשׁוּבָה אֵינוֹ נִפְסָק לְעוֹלָם כִּי שָׁם הַחֶסֶד עַד אֵין סוּף:

וְזֶה אָנוּ רוֹאִים עַל-יַדֵּי הַתִּרְת נְדָרִים, שִׁיְכוּלִין לְבַטֵּל הַנְּדָר עַל-יַדֵּי
 חֲרָטָה שֶׁהִיא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה בְּכַח הַחֲכָם, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהַנְּדָר
 בְּעֲצֻמוֹ הוּא בְּחִינַת גְּבוּהָה מְאֹד בְּחִינַת מְקִיפִין שְׁלֵמָה מִהַדְּעָת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרלו זמור מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל
זמור זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּחִינַת שְׂרָשֵׁי הַתּוֹרָה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, אַף־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ בְּחִינָה
גְּבוּהָה עוֹד יוֹתֵר שְׁשָׁם מִתְבַּטֵּל הַנֶּדָר עַל־יְדֵי הַחֲרָטָה. כְּמוֹ כֵן בְּכָל
עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל אָדָם וּבְכָל דְּרָגָא וּבְכָל זְמַן יֵשׁ חֲסָדִים
נִפְלְאִים אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ, מֵה שְׂאִין הַפֶּה יְכוּל
לְדַבֵּר וְהֵלֵב לְחַשֵּׁב. וְאַף־עַל־פִּי שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עָשָׂה עִמּוֹ חֶסֶד
וְהִרְיָמוֹ מֵאֲשֵׁפוֹת וְהִשִּׁיבוֹ אֱלֹיו וְהוּא לֹא חָס עַל עֲצָמוֹ וּפָנָם גַּם
בְּהַחֲסֵד הַנִּפְלְאָה הַזֶּה כַּמָּה פְּעָמִים, אַף־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ חֶסֶד לְמַעַלָּה
מִחֶסֶד עַד אֵין סוּף בְּאִפְּן שֶׁהַכֹּל יְכוּלִין לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְכַל
מְקוֹם שֶׁהֵם בְּכַחוֹ וְזִכּוֹתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל וְהַחֲכָם שְׁבַדוֹרוֹ, אִם
יִשְׁמְעוּ אֱלֹיו וְיִלְכוּ בְּדַרְכָּיו הַקְּדוֹשׁוֹת (הַלְכוֹת נְדָרִים הַלְכָה ד' אוֹת ז'):